

Недеља по Богојављењу у храму под Горицом: Покајање је најљепши цвијет људскога поштења

На 31. недељу по Духовима, на недељу по Богојављењу – служена је Света литургија у подгоричком Храму Великомученика Ћорђа.

Светим евхаристијским сабрањем началствовао је старешина овог светог храма протојереј Мирчета Шљиванчанин уз саслужење протојереја Јована Радовића, јереја Блажа Божовића и ђаконa Ивана Црногорчевића и Луке Павићевића, док је молитвено учествовао протојереј-ставрофор Драган Станишић.

Благољепију богослужења својим појањем допринела је породица Павићевић, која је одговарала на литургијске возгласе.

Након прочитаног јеванђелског зачала, сабранима се словом поуке обратио началствујући свештенослужитељ прота Мирчета Шљиванчанин који је казао

да сви наши празници црквени имају време када се припремамо за те велике догађаје, као и време празновања, које нису један него више дана. Припремамо се, како је казао, да би те велике Тајне Божијег доласка међу нас и Његовог домостроја спасења, онога што је Бог ради нас учинио, усвојили. Зато пред велике и најважније догађаје и празнике имамо пост, пред Божић и Васкрс, а и пред празник Богојављења, који празнујемо још увек, где имамо барем један дан поста. Додао је да зато Црква као наша духовна мајка, знајући нашу природу, знајући какви смо зна да треба да се припремимо, да не можемо лако да променимо свој начин живота и размишљања и да стога постоје ти дани који нас уводе у празнике – припремни дани (или у оквиру поста, или у оквиру богослужења, кроз богослужбене химне које пре самог празника најављују тај празник) када тај период богослужбени, припремни, зовемо Претпразништво.

Прота је нагласио да када дође сам празник, славимо га, и то прослављење не траје један дан. Обично за велике и најважније догађаје траје више дана. Тако да након централног дана празника, још након тога певамо богослужбене песме, химне тога празника... Тако да Васкрс славимо све до Вазнесења; па и Божић, славимо све до скоро Богојављења. Објашњавајући зашто је то тако, о. Мирчета је казао да је то тако да бисмо благодат празновања што више имали и да бисмо се добро утврдили у том догађају, који је био ради нас и ради нашега спасења.

Потом нагласио да данас још увијек славимо Богојављење и да се ова недеља зове у богослужбеном животу Цркве: недеља пред Богојављење; где смо чули Јеванђеље које је наставак оних јеванђелских читања, које смо имали и за Крстовдан и за Богојављење и за празник Светог Јована Крститеља.

“Дакле, да је Господ после свога Крштења отишао у незнабожачке крајеве у Галилеју (онај дио гдје вјера јеврејска није била чиста, гдје су живјели други људи, који нису држали вјеру старозавјетну, исправно), Господ је прешао у те крајеве. Са једне стране чули смо да се испуни што је рекао Пророк, дакле Он је Онај кога су пророци најављивали, којег је Стари завјет ишчекивао. А са друге стране да нам покаже, да је он Спаситељ свих људи, да је дошао не да спасе један народ, макар то био тада изабрани народ, него да спасе све људе и све народе овога свијета – да у Христу имају спасење!” – нагласио је отац у својој беседи.

Прота је затим подсетио присутне да је Господ после свога Крштења, напунивши 30 година, изашао на проповед и да су прве речи које је рекао биле: Покајте се, јер се приближило Царство небеско. А да смо те речи чули и

од Св. Јована, који је најављивао Христа, који је био Претеча Христов, који је људима говорио да је ту Месија и да ускоро долази: "Свети Јован је Пророк који је спојио и Стари и Нови завјет и који је непосредно ишао прије Христа је такође говорио: Покајте се јер се приближило Царство небеско! Прве ријечи које је Господ наш изрекао када је ишао да проповиједа су исте: Покајте се, јер се приближило Царство небеско!"

Према његовим ријечима покајање је важно зато што нас враћа Богу, што покајање и значи; и сама ријеч преумљење је промена начина размишљања, али и промјена начина живота, повратак Богу и наш труд да будемо са Господом.

Рекао је Солжењицин негде, да је једини педаљ земље на којем сигурно стојимо – покајање. А народ је говорио, и говори, да је то најљепши цвијет људскога поштења, како је често блаженопочивши Владика Атанасије подсјећао на ту народну ријеч, али пуну, дубоку истине!"

Отац је затим нагласио да у овој Светој служби говоримо једну молитву за време певања Трисвете песме – Ти, који си за спасење одредио покајање... Дакле, да без покајања немамо приступа Богу.

"Ми смо слаби, ми смо грешни, падамо, отпадамо, али наш труд да се вратимо Богу је уствари покајање. Не само наше мишљење о томе, не само осјећање, него труд, покрет. Зато кад је Господ рекао: Покајте се, јер се приближило Царство небеско!", као да је рекао ријечи: Окрените се сад к Мени, крените з амном. Јер ко је Царство небеско – Он сам. Он Његовом личношћу доноси Царство небеско међу нас, доноси вјечни живот!"

Беседећи, прота је још једном указао да је зато покајање наш ход, наш труд да живимо Богом, Небом, да живимо вечним и непролазним животом. Да смо зато позвани, да нас је зато Бог довео у овај свет и да зато наш хришћански труд треба да је у томе – да се непрестано Богу враћамо и да непрестано Богу угађамо.

Завршавајући своју беседу у подгоричкој Цркви Св. Ћорђа, прота Мирчета се захвалио свима који су учествовали у јучерашњој акцији сређивања гробља те је најавио да ће оваквих акција бити организованих и убудуће.

По примању Светих Христових дарова у Светој тајни причешћа, свештенослужитељи са парохијанима наставили су заједничарење у Светогеоргијевском дому Црквене општине подгоричке.

mitropolija.com